

కవితా కౌముది

దృశ్యం

డా. వింతూలి అన్నపూర్ణ

సృశ్యం ఓ అన్నతం.

కళ్ళకు మత్తుమే నొలికిన అపురుష వరం

కనిపించిన ప్రతి సృశ్యం

కళ్ళ కెమెరోలో బంది సౌముంది

నిచ్చిప్పమైన నిధుల్లాంటి దృశ్యాలెన్నింటినో

కనురెపుల వెనక నొచుకుంటోయి కళ్ళ

అపుడప్పుడు మనో యవనికపై

కదలే చొమ్మల్లూ కొలువోతాయి

బొల్యం నుండి వృద్ధిప్పుం వరకు

అనుభవించిన సుమయలన్నీ దృశ్యాలుగా మాట

ఛోపకాలుగా చల్యాత చర్యాణం అపుతాయి

అమ్మ ఒడిలోని పటక వెష్టున్నం

నొన్న ఘుజొలపైన ఏల్లకి ఊరేగింపు

అన్న అందమైన దృశ్యాలే..

పెదవులు బదులివ్వలేని ప్రశ్నలకు

దృశ్యాలు సుమార్హం చెప్పాయి

గతం గదుల్లో బంది అయిన దృశ్యాలు

కాలంతో పాటు నట్టాయి

ఉద్వేగమో, ఉప్పాంగే కన్నిరో

తణిసిన మనసులోని దృశ్యాలను ఒయట పెంతాయి

ఒక్క దృశ్యం విషాదాన్ని ఒలికిస్తుంది

మరో దృశ్యం ఆనందాన్ని పెంచుతుంది

ఇన్నన్నవాల్లగా దృశ్యాలూ ఇన్నమైనవే

వసంతంలో చెట్లు నిగిలంచినట్లు

బతుకు ఏండగలూ సాగినప్పుడు

ఆనంద షైరివిని ఆలపిస్తాయి

అనుబంధిలకు చేయందించి

అనలకు పాసులు చేస్తాయి

దృశ్యం కావ్యం లొంటిబి

ఒతికినంత కాలం కళ్ళ వేబికపై

ఎన్న ఆవిష్కరణలు జరుగుతుంటాయి

అంతంలేని ఈ దృశ్యాల ఆగమనం

ఊవితాంతం మనిషికి అనుభూతిని ఇస్తుందని

రెపుల వెనుక స్వప్నాలన్నే చెప్పాయి.

★★

ఓయ్..!

రవి కిషోర్ పెంట్రాల

ఓయ్ అసలేమటోయ్
వద్దనుకున్న వదలవేంటి
ఎన్నిస్తర్లు చీడలంచుకున్న
కొంచెమైనో పిగ్గగాలేనో!
అప్పునులే నోకూ తెలుసులే
మన పరిచయం ఇప్పటినో
స్పృహ తెలిసిన రోజులనోటిబి
గంత తొందరగా నన్ను వదలవులే!
అప్పటో సందు దొలికినపుడుల్లో
నలచేలి ఏలకలంచబోయేబి నన్ను
ఆటోపాటులలో మనిగి
అస్సులు పట్టించుకునేబిగాదు నిన్ను!
యవ్వానపు సంధ్యలోనో
తీకు ఎవ్వరూ దొరకనట్టు
నో వెనకబడి దోబూచులోడేబి
నేనేమో లెక్కచేయక ఊహల వెంటుబడేబి!
నిన్ను వచిలించుకోవేలని
చీవితపు యథ్థరంగంలో
ఉన్నోగమా జంటనూ వెతుక్కున్నో
అయనో నో వెంటుబడి విసిగించబోయేబి!
ఊహలకు ప్రాణంబోస్తే ప్రయత్నిస్తోనికి
మొకాలద్దుతూ వెంటుబడుతూ
నోమీన అంతులేని మొజుబడేబి!

పిల్లలు ఎక్కుప్పున్నో
చీవిత భాగస్వామి పక్కనున్నో
ఏదే ఏదే వెంటోడుతూ
దొలికినపుడుల్లో ఇఖ్యంది పెట్టబోయేబి!
వయస్సు మీదపడ్డున్నో
పిల్లలకు పెళ్ళడే వయస్సాచ్చినో
విం పాపుకుండామనో
నో మంగిట్లో విడువక తిష్ణవేయజ్ఞో!
ఇన్నోళ్లా పట్టించుకోలేను ఏల్లేను
ఇక్కెనో ఇప్పటిక్కెనో సరే
నిన్ను సాదరమగా ఆదరించమనడం
వమైనో సమంజస్పమేనో!
నేను ఒంటులైపోతాననేవో
ఎల్లపుడూ తీడలూ నడుస్తున్నట్లున్నోవ్
గంత ఆహారుత తీకు
నిన్నిప్పోనించొలన్న ఆసక్తి నొకు లేదులే!
చిసాల మట్టుగా పిలవనో నిన్ను
ఓయ్ 'కష్టం'
సుఃఖం తోబుట్టువు
కడగండ్ల కణిన్!
అత్యసేనేమోగాని ఓ విస్మయం
కొంత సమయం
అపరిచితులమన్వదోషా
వదోరోజు అనుకోని అతిథిగా వద్దుపుగానిలే!

★★★

రఘురేఖలు

తీర్థర్ బచ్చెట్

హిమసుమంఱలు సందేశమేమి తెచ్చు?
 రాలు చినుకుల పలుకుల రొసులేమి?
 మధుప్రోదమలోని యా వాటలేమి?
 కడలి సాగెడు ప్రాణుల కంబురులేమి?

వింగమలు నన్ను రమ్ముని పిలుచుచుండు
 నేవియో రఘుస్వాములు నాకెరుగజేయ
 తీర్థదమ్ములు వెతులుచు నింగిలోన
 నిలుచు నాకేవో మంఱ వాటలను తెలుపు

నిష్టలమ్ముగ సాగెడు నిర్వర్ధములు
 మెల్ల మెల్లగ వీచు సమీరణములు
 ఇలకు జేరెపు తీపోరజలకణములు
 సృష్టి సత్యములను నొకు చెప్పుచుండె

నింగి నేలను చరములన్నింటికిన్న
 గమనమున్నటి, యస్సవి గమ్మములను
 గమ్మములు వేరు, గమనవేగములు వేరు
 జ్ఞాప్తి చేయు నొకవి గమనమును గోళ్లు

కడలి పొమ్మంచునోపకు గమనమంచు
 ఆగినట్టెన జీవనవాగున్నముచు
 గమనరొహిత్యమున లేదు కాలమంచు
 కాలహరణము వలదంచు గజము నెత్తు

COMMENTS